

A. HIVATKOZÁSOK A SZÖVEGBEN

1. A szövegben a felhasznált irodalomra a szerző és a kiadás évének feltüntetésével kell hivatkozni.

- Jansen (1999) azt állítja, hogy...
- Kiderült, hogy... (Jansen, 1999)
- Jansen 1999-ben azt állította, hogy...

2. Amennyiben egy forrás egy adott részét idézzük, a hivatkozásban az oldalszámot is fel kell tüntetni. Oldalszámmal nem rendelkező elektronikus források esetén a bekezdésre vagy szakaszra kell hivatkozni, „para” rövidítéssel ellátva.

- ... „ a felvezető témák vagy kérdések a társalgások forgatókönyvének megfelelően általában közvetlenül a nyitó lépések után következnek” (Boronkai, 2009, p. 81).
- ... „ a felvezető témák vagy kérdések a társalgások forgatókönyvének megfelelően általában közvetlenül a nyitó lépések után következnek” (Boronkai, 2009, para. 5).

3. Két szerző esetén mindkettő nevét fel kell tüntetni a hivatkozásban, a továbbiakban a fent említett példák az irányadók.

- Jansen és De Vries (1999) azt állítja, hogy...

Kettőnél több, de hatnál kevesebb szerző esetén az első hivatkozásnál minden szerző nevét fel kell tüntetni, a további hivatkozásoknál pedig csak az első szerző nevét, amely után az **et al.** rövidítés következik. Több mint hat szerző esetén csak az első szerző nevét említjük meg, a többire **et al.** ifejezéssel hivatkozunk.

4. Bizonyos esetekben intézmények kiadványaira kell hivatkozni. Ilyenkor az intézmény nevére kell szerzőként hivatkozni. Az első hivatkozásnál az intézmény teljes nevét ki kell írni (zárójelben szerepelhet a név rövidítve). A további hivatkozásoknál az intézményre csak a név rövidítésével hivatkozunk.

- Az Idegennyelvi Továbbképző Központ [ITK] (2013) az alábbi információkat közölte:

A továbbiakban:

- Az ITK (2013) szerint...

5. Amennyiben ugyanazon szerző több művére is hivatkozunk, amelyek ugyanabban az évben jelentek meg, a kiadás éve után kisbetűkkel teszünk különbséget az egyes művek között. Ezeket a jelöléseket a hivatkozásokban és a bibliográfiában is alkalmazni kell. Máskülönbén ugyanazok a hivatkozási szabályok érvényesek, mint a többi hivatkozás esetében.

- Jansen (1999a) azt állítja, hogy...
- Jansen (1999b) szerint...

B. IRODALOMJEGYZÉK

1. Az irodalomjegyzék azokat a forrásokat tartalmazza, amelyekre a főszövegben hivatkozás történik. A források betűrendben szerepelnek az irodalomjegyzékben, többnyire a szerző neve szerint. Amennyiben egy szerző írta a művet, a szerző vezetékneve szerepel elöl, amely után vessző következik, majd a szerző keresztnéve vagy a keresztnév (keresztnevék) kezdőbetűje (kezdőbetűi), pl. Walschap, Gerard; Walschap, G. Anonim szerző esetén a bejegyzés első szava a mű címének első fő szava lesz (a névelők nem számítanak).

2. Különálló művek, cikkek, folyóiratok, stb. címei a fentiek alapján **betűrendes jegyzékben** szerepelnek.

A levéltári és internetes források ezen betűrendes jegyzék után szerepelnek, egy külön szekcióban.

3. **Akadémiai titulusok**, pl. Dr., Lic., Ir., az irodalomjegyzékben nem szerepelnek.

4. A DE, VAN, VAN DE(N/R) kezdetű **családneveket** elvlasztjuk.

Berghe, Karel Van den

5. Az irodalomjegyzékben a címlapon (és nem a borítón) található **címet** kell feltüntetni. A cím *dólt betűvel* szerepel az irodalomjegyzékben.

6. **Nagy kezdőbetűvel** írjuk:

- magyar, holland és francia nyelven: a mondat első szavát, a tulajdonneveket és azokat a szavakat, amelyeket szokásosan nagy kezdőbetűvel írunk.

- német nyelven: a mondat első szavát, a tulajdonneveket és a főneveket.

- angol nyelven: a mondat első szavát, a tulajdonneveket, a főneveket és a mellékneveket (az utolsó két kategória esetében a cikkek címe kivételt képez)

7. **A cím és az esetleges alcím között** pont szerepel.

Droste, F.G., *Nederland en Vlaanderen. Een pamflet over grenzen.*

Azoknak a könyveknek és folyóiratoknak a címét, melyek nem a tanulmány nyelvén íródtak (kivéve a hollandot, angolt, németet vagy franciát), le kell fordítani a tanulmány nyelvére.

8. Amennyiben több kiadó, illetve kiadási hely szerepel, ezeket pontosvesszővel lehet elválasztani. Amennyiben egy kiadó, de több kiadási hely szerepel, a helységneveket perjellettel lehet elválasztani.

New York: Wilson; Glasgow: Holmes.

Frankfurt am Main/London: Peter Lang.

9. Amennyiben a címlapon **nem található kiadási hely**, akkor a s.l. rövidítést kell használni. Amennyiben a címlapon **nem található kiadási év**, akkor az s.d. rövidítést kell használni.

Egyes esetekben a kiadás dátumát és helyét kerek zárójelben fel lehet tüntetni, amennyiben az adatok a munkában máshol megtalálhatóak, vagy szögletes zárójelben, amennyiben a hiányzó adatokat nem a könyvben, hanem egyéb forrásban találtuk meg.

Pl.:

s.d. (1995)

s.d. [1995]

C. PÉLDA IRODALOMJEGYZÉKRE

Brenner, P.J. 2004. *Neue deutsche Literaturgeschichte. Vom 'Ackermann' zu Günther Grass*. 2.

Aufl. Tübingen: Niemeyer. (A szerző keresztneveinek kezdőbetűi között nincs szóköz)

Bresnan, J. 1982. 'Control and complementation.' *Linguistic Inquiry*. 13.3: 343-433.

Chadwick, H.M. & Kershaw Wood, N. 1932-40. repr. 1986. *The Growth of Literature*. 3 delen. Cambridge: Cambridge University Press.

Clark, E.V. 1982. 'The young word maker: a case study of innovation in the child's lexicon.'

Wanner, E. & Gleitman, L.R. (eds). *Language Acquisition. The State of the Art*. Cambridge: Cambridge Univ. Press.

Claus, H. 1994. *Le chagrin des Belges*. Traduit du néerlandais par Alain Van Cruyten. Paris: Julliard. (Vert. van *Het verdriet van België*).

Claus, H. 2002. *The Sorrow of Belgium*. Transl. from the Dutch by Arnold J. Pomerans.

Woodstock, N.Y.: Overlook Press. (Vert. van *Het verdriet van België*).

Declerck, R. 1991. *Tense in English. Its structure and use in discourse*. London/New York: Routledge.

Saussure, F. de 1916. *Cours de linguistique générale*. Publié par Charles Bally et Albert Sechehaye. Avec la collaboration de Albert Riedlinger. Paris/Lausanne: Payot.

Goosse, A. 1991. *Mélanges de grammaire et de lexicologie françaises (Bibliothèque des Cahiers de l'Institut de Linguistique de Louvain 60)*. Louvain-la-Neuve: Peeters.

Haudricourt, A.G. 1966a. 'Quelques études de champs sémantiques.' *La Pensée*. 130: 44-46.

Hymes, D. 1974. 'Introduction. Traditions and paradigms.' Hymes, D. (ed.). *Studies in the History of Linguistics. Traditions and paradigms*. Bloomington: Indiana Univ. Press. 1-38.

Janssen, E.J. 1941. 'Over: Albe. *Ivoren toren*.' *Streven*. 8.3: 309.

Knott, A. & Sanders, T. 1998. 'The classification of coherence relations and their linguistic markers: an exploration of two languages.' *Journal of Pragmatics*. 30: 135-175.

Raat, G.F.H. 1996. 'De stem van de vitale mens.' *Het teken van de Ram* 2: 235-252.

Uytven, R. Van 1976. 'Vorst, adel en steden: een driehoeksverhouding in Brabant van de twaalfde tot de zestiende eeuw.' *Bijdragen tot de geschiedenis*. 59: 93-122.

Vervaeck, B. 2003. 'Hoe zwart was mijn dal? Realiteit en fictie in het Nederlandstalige proza van de jaren vijftig.' *Spiegel der letteren*. 45.2: 121-153.

C. IDÉZETEK

Az idézeteket **szó szerint** kell átvenni, írásjelekkel és a helyesírási hibákkal együtt. Utóbbi esetben a helytelenül írt szó után szögletes zárójelben lehet alkalmazni a [sic] jelölést. Az idézetek szimplaidézőjelben vannak 'szöveg'; a rövid idézetek a szövegben, a hosszú (három sornál hosszabb) idézetek szintén idézőjelben, a szövegtől elkülönülve és attól megkülönböztetve szerepelnek, pl. behúzással, kisebb sortávolsággal és kisebb betűtípussal. Amennyiben az idézetből kihagyunk egy részt, azt szögletes zárójelbe tett három ponttal jelezzük: [...].

Ha az idézett szövegen belül idézünk, akkor az idézett szöveget idézőjelbe tesszük: "szöveg".

Mind szó szerinti idézés, mind **parafrázis** esetén szükséges a forrásmegjelölés.

D. Absztraktok és kulcsszavak

A tanulmány szövege elé angol nyelvű absztrakt (max. 120 szó) és angol nyelvű kulcsszavak kerülnek.